

اثر شوری کلرورسدیم بر مقدار کلروفیل، روابط آبی و غلظت عناصر معنی در گیاه ریحان

عباس حسنی^۱ و رضا امیدبیگی^۲

۱- گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه

۲- گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

ریحان (*Ocimum basilicum*) گیاهی علفی، یکساله و متعلق به تیره نعناع (Lamiaceae) است. اسانس آن عمدتاً در صنایع غذایی و عطرسازی مورد استفاده قرار گرفته و همچنین دارای خواص ضدیکروزی است. به منظور بررسی اثر شوری ناشی از کلرورسدیم بر میزان کلروفیل، پتانسیل آب برگ، میزان نسبی آب برگ (RWC) و غلظت عناصر معنی این گیاه، آزمایشی گلدانی در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با شش تیمار و چهار نکرار انجام گردید. سطوح مختلف شوری آب آبیاری شامل غلظت‌های صفر، ۳۰، ۶۰، ۹۰، ۱۲۰ و ۱۵۰ میلی مولار نمک کلرورسدیم بودند که هدایت الکتریکی (EC) آنها به ترتیب معادل ۰/۶۳، ۰/۷۶، ۰/۸۰، ۰/۹۴ و ۱۳/۹۶ دسی زیمنس بر متر بود. این تیمارها از مرحله ۴ تا ۶ برگی شدن بوته‌ها شروع شده و تا مرحله گلدهی کامل ادامه یافت. نتایج نشان داد که شوری اثر معنی‌داری

بر مقادیر کلروفیل، پتانسیل آب برگ، RWC، غلظت عناصر N، Mg، Na و Cl در برگها و غلظت عناصر N، P، K، Ca، Mg، Na و Cl در ریشه‌ها دارد. با افزایش غلظت کلروزدیم در آب آبیاری، پتانسیل آب برگ، RWC، مقادیر کلروفیل‌های کل، a و b، غلظت عناصر N، K و Ca در برگها و غلظت عناصر K، P، N و Mg در ریشه‌ها کاهش اما غلظت عناصر Na، Mg و Cl در برگها و غلظت عناصر N، P و Cl در ریشه‌ها افزایش یافتند.